

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w V Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Węgorzewie w składzie:

Przewodniczący – SSR Dorota Sienkiel

Protokolant – st. sekr. sąd. Danuta Betlej

po rozpoznaniu w dniu 19.08.2015r., 9.09.2015r. na rozprawie

sprawy

1. A. I. (1)

urodzonego (...) w B.

syna W. i L. z d. M.

oskarżonego o to, że: Działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w okresie od stycznia 2009 roku do dnia 31 grudnia 2010 roku w W. jako Prezes Zarządu Towarzystwa (...) J. B. dopuścił się zawarcia w sporządzonych sprawozdaniach finansowych nierzetelnych danych poprzez zawyżenie w sporządzonym sprawozdaniu finansowym za rok 2009 bilansu w pozycji aktywów i pasywów majątku o kwoty 232 114,11 zł, w pozycji zysków i strat zawyżenie wyniku finansowego straty o kwotę 50 841,18 zł oraz zawyżenie w sporządzonym za 2010 rok sprawozdaniu finansowym bilansu w pozycji aktywa majątku o kwotę 119 118,76 zł, następnie zawyżenie w pozycji pasywa majątku o kwotę 120 216,76 zł jak również zawyżenie w pozycji zysków i strat wyniku finansowego straty o kwotę 589,02 zł,

tj. o czyn z art. 77 ust. 2 ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku z późn. zm.

2. L. L. (2)

urodzonego (...) w m. P.

syna M. i Z. J. z d. N.

oskarżonego o to, że: Działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w okresie od stycznia 2009 roku do dnia 31 grudnia 2010 roku w W. jako Członek Zarządu – Skarbnik Towarzystwa (...) um. Generała J. B. dopuścił się zawarcia w sporządzonych sprawozdaniach finansowych nierzetelnych danych poprzez zawyżenie w sporządzonym sprawozdaniu finansowym za rok 2009 bilansu w pozycji aktywów i pasywów majątku o kwoty 232 114,11 zł, w pozycji zysków i strat zawyżenie wyniku finansowego straty o kwotę 50 841,18 zł oraz zawyżenie w sporządzonym za 2010 rok sprawozdaniu finansowym bilansu w pozycji aktywa majątku o kwotę 119 118,76 zł, następnie zawyżenie w pozycji pasywa majątku o kwotę 120 216,76 zł, jak również zawyżenie w pozycji zysków i strat wyniku finansowego straty o kwotę 589,02zł,

tj. o czyn z art. 77 ust. 2 ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku z późn. zm.

I. Uznając, że oskarżony **A. I. (1)** dopuścił się czynów polegających na tym, że:

1. W dniu 13.10.2010r. W. jako Prezes Zarządu Towarzystwa (...) J. B. dopuścił do zawarcia w sporządzonym sprawozdaniu finansowym za rok 2009 nierzetelnych danych poprzez zawyżenie bilansu w pozycji aktywa i pasywa

majątku o kwotę 232 114,11 zł, w pozycji zysków i strat zawyżenie wyniku finansowego straty o kwotę 50 841,18 zł, tj. przestępstwa z art. 77 ust. 2 ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku (t.j. Dz.U. z 2013r., poz. 330 z późn. zm.)

2. W dniu 4.04.2011r. W. jako Prezes Zarządu Towarzystwa (...) J. B. dopuścił do zawarcia w sporządzonym sprawozdaniu finansowym za rok 2010 nierzetelnych danych poprzez zawyżenie bilansu w pozycji aktywa majątku o kwotę 119 118,76 zł, w pozycji pasywa majątku o kwotę 120 216,76 zł jak również zawyżenie w pozycji zysków i strat wyniku finansowego straty o kwotę 589,02 zł, tj. przestępstwa z art. 77 ust. 2 ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku (t.j. Dz.U. z 2013r., poz. 330 z późn. zm.)

oraz przyjmując, że wina oraz społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, na podstawie art. 66§1 i 2 kk, art. 67§1 kk postępowanie karne wobec oskarżonego warunkowo umarza na okres próby 1 (jeden) roku.

II. Uznając, że oskarżony **L. L. (2)** dopuścił się czynów polegających na tym, że:

1. W dniu 13.10.2010r. W. jako Członek Zarządu – Skarbnik Towarzystwa (...) J. B. dopuścił do zawarcia w sporządzonym sprawozdaniu finansowym za rok 2009 nierzetelnych danych poprzez zawyżenie bilansu w pozycji aktywa i pasywa majątku o kwoty 232 114,11 zł, w pozycji zysków i strat zawyżenie wyniku finansowego straty o kwotę 50 841,18 zł, tj. przestępstwa z art. 77 ust. 2 ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku (t.j. Dz.U. z 2013r., poz. 330 z późn. zm.)

2. W dniu 4.04.2011r. W. jako Członek Zarządu – Skarbnik Towarzystwa (...) J. B. dopuścił do zawarcia w sporządzonym sprawozdaniu finansowym za rok 2010 nierzetelnych danych poprzez zawyżenie bilansu w pozycji aktywa majątku o kwotę 119 118,76 zł, w pozycji pasywa majątku o kwotę 120 216,76 zł jak również zawyżenie w pozycji zysków i strat wyniku finansowego straty o kwotę 589,02 zł, tj. przestępstwa z art. 77 ust. 2 ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku (t.j. Dz.U. z 2013r., poz. 330 z późn. zm.)

oraz przyjmując, że wina oraz społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, na podstawie art. 66§1 i 2 kk, art. 67§1 kk postępowanie karne wobec oskarżonego warunkowo umarza na okres próby 1 (jeden) roku.

III. Zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa kwoty po 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty i pozostałe koszty sądowe po 1/2 części.

.

Sygn. akt V K 112/15

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. I. (1) i L. L. (2) są emerytowanymi żołnierzami wojskowymi. A. I. (1) od 1998r. pełni funkcję prezesa Zarządu Towarzystwa (...) B. w W.. Towarzystwo posiada osobowość prawną i działa przy Klubie (...) Jednostki Wojskowej w W.. Działalność Towarzystwa jest finansowana z subwencji, dotacji sponsorów, wpływów z biletów z organizowanych imprez oraz pożyczek. Zarząd Towarzystwa składa się z pięciu osób: prezesa, zastępcy prezesa, skarbnika, sekretarza i członka. Funkcję skarbnika do marca 2013r. sprawował L. L. (2), który po upływie kadencji został następnie zastępcą prezesa Zarządu. Księgowość Towarzystwa od 1998r. prowadziła I. G., zaś od marca 2007r. obowiązki księgowej przejęła M. K. (1). Obie kobiety były pracownicami Jednostki Wojskowej w W.. M. K. (1) zajmowała się księgowością do listopada 2013r. Od grudnia 2013r. (...) Towarzystwa zajęło się biuro rachunkowe z G..

M. K. (1) w chwili przejmowania obowiązków księgowej nie posiadała odpowiedniego wykształcenia w tym kierunku. Uczyła się w tym czasie w Policealnym Studium (...), które ukończyła w czerwcu 2007r. uzyskując tytuł technika ekonomisty- specjalność rachunkowość i finanse. Ukończenie tej szkoły nie dawało jej uprawnienia do zajmowania

stanowiska głównej księgowej w jakiegokolwiek firmie. M. K. (1) początkowo pracowała na rzecz Towarzystwa nieodpłatnie, następnie została zatrudniona na ¼ etatu. Do jej obowiązków należało m.in. fakturowanie, tworzenie deklaracji VAT oraz sporządzanie sprawozdań finansowych. M. K. (1) nie zajmowała się oceną merytoryczną przedkładanych jej dokumentów. To zadanie należało do A. I. (1), który również zajmował się wykonywaniem wszelkich przelewów środków finansowych. M. K. (1) rejestrowała zdarzenia finansowe, wynikające z przedkładanych jej umów, faktur, wyciągów bankowych, w programie komputerowym Symfonia. Zdarzało jej się, że myliła dane, które wprowadzała do systemu. Nie drukowała z systemu komputerowego miesięcznych wydruków zestawień obrotów i sald lub drukowała je sporadycznie, przez co nie wychwytywała na bieżąco nieścisłości w księgowaniu.

M. K. (1) w ramach swoich obowiązków przygotowała również sprawozdania finansowe za 2009r. i 2010r. Polegało to na tym, że wykonała automatyczny wydruk z systemu, na podstawie wszystkich wprowadzonych tam wcześniej danych, nie sprawdzając następnie prawidłowości zawartych w sprawozdaniu informacji. Sprawozdania finansowe za 2009r. i 2010r. składały się z bilansu oraz rachunków zysków i strat, natomiast nie zawierały wymaganej przepisami informacji dodatkowej. Informacje dodatkowe za rok 2009 i 2010 zostały przekazane do Urzędu Skarbowego w G. dopiero w dniu 20 sierpnia 2012r. po przeprowadzonej przez Urząd kontroli, podczas której stwierdzono ich brak. Bilans i rachunek zysków i strat za 2009r. zostały podpisane przez A. I. (1) i L. L. (2) i przekazane do Urzędu Skarbowego w G. w dniu 13 października 2010r. Sprawozdanie to zawierało nierzetelne dane polegające na zawyżeniu bilansu w pozycji aktywów i pasywów majątku o kwotę 232.114,11 złotych oraz w pozycji zysków i strat zawyżeniu wyniku finansowego straty o kwotę 50.841,18 zł. Nadto bilans i rachunek zysków i strat za 2010r. zostały podpisane przez A. I. (1) i L. L. (2) i przekazane do Urzędu Skarbowego w G. w dniu 4 kwietnia 2011r. To sprawozdanie również zawierało nierzetelne dane polegające na zawyżeniu bilansu w pozycji aktywa majątku o kwotę 119.118,76 zł oraz pasywów majątku o kwotę 120.216,76 złotych oraz w pozycji zysków i strat zawyżeniu wyniku finansowego straty o kwotę 589,02 zł.

Sprawozdania finansowe za lata 2009r. i 2010r. nie zostały podpisane przez osobę je sporządzającą czyli M. K. (1), wbrew prawnemu obowiązkowi.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: częściowo wyjaśnienia A. I. (1) k. 716v, 475, 572v, L. L. (2) k. 716v, 469-470, zeznania świadków: M. K. (1) k. 716v-717, 484-485, 573-574, 612v-613, B. Z., k. 613, I. G., k. 613, A. P., k. 613v, B. N., k. 616, ustne opinie biegłych A. Z., k. 574-575 i A. B., k. 677-678 oraz dokumenty w postaci: raportów kasowych k. 3-83, kserokopii sprawozdania finansowego za 2010r. Towarzystwa 1 (...) w W. k. 84-85, CIT 8, k. 86-87, 163-164, kserokopii rachunków zysków i strat oraz bilansów k. 88-160, 166-395, kserokopii sprawozdania finansowego za 2009r. Towarzystwa 1 (...) w W. k. 161-162, statutu Towarzystwa (...) 1 (...) im. Gen. J. B. k. 452-461, kserokopii upoważnienia i jego cofnięcia k. 478, 479, protokołu kontroli podatkowej k. 520-538, wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej k. 539-541, interpretacji indywidualna k. 542-543, korekty deklaracji CIT-8, k. 545-552, opinie biegłych k. 408-445, 640-650, protokoły pokontrolne NIK, MON, (...) k. 718-813.

Oskarżony A. I. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Potwierdził jednak swoje wcześniejsze wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego oraz na rozprawie w dniu 24 stycznia 2014r. A. I. (1) wtedy również nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Stwierdził, że jeżeli były jakieś błędy w dokumentacji, to zostały one popełnione nieświadomie. Podał, że księgowością do listopada 2013r. zajmowała się M. K. (1), zaś do jej zadań należało m.in. księgowanie faktur, które jej przekazywał. Sam nie zajmował się dokumentacją rachunkową, ponieważ tego nie potrafił. Podejmował takie próby w początkowej fazie działalności Towarzystwa, jednak po pół roku zrezygnował i przekazał prowadzenie księgowości I. G.. Przyznał, że dokumentację kierowaną do Urzędu Skarbowego, w tym sprawozdania finansowe, podpisywał wspólnie z L. L. (2). Obowiązek podpisywania dokumentów przez dwie osoby wynikał ze statutu Towarzystwa. Oskarżony A. I. (1) podał nadto, że nie kontrolowali wrywkowo księgowości prowadzonej przez M. K. (1), ponieważ mieli do niej zaufanie. Taka kontrola jego zdaniem również nie przyniosłaby efektów z tego względu, że nie posiadał odpowiedniej wiedzy z zakresu rachunkowości. W tym czasie, przeprowadzane były liczne kontrole, z racji otrzymywanych dotacji m.in. kontrola NIK w 2009r., Ministerstwa Obrony Narodowej w 2008r., Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego

w 2009r. „audyt zewnętrzny na zlecenie Komisji Europejskiej w B. w 2011r. Żadna z przeprowadzonych kontroli nie stwierdziła większych uchybień. (wyjaśnienia A. I. (1) k. 716v, 475, 572v).

Oskarżony L. L. (2) również nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Stwierdził, że nie rozumie zarzutu, nie wie na czym polega nierzetelność sprawozdań finansowych. Potwierdził w całości wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym. Podał wówczas, że do jego obowiązków, jako skarbnika, należało również podpisywanie sprawozdań finansowych, które co roku były przedkładane w Urzędzie Skarbowym w G.. Stwierdził, że nie zna się na sporządzaniu sprawozdań finansowych, nie wie jak powinny one wyglądać. Tymi sprawami zajmowała się księgowa, wierzył, że robiła to prawidłowo i rzetelnie. Podał nadto, że wiedział, iż był przeprowadzane kontrole przez NIK i Urząd Skarbowy, jednak nie znał szczegółów w zakresie wyników tych kontroli (wyjaśnienia L. L. (2) k. 716v, 469-470).

Z treści wyjaśnień oskarżonych wynika, że nie kwestionują oni ustaleń faktycznych wynikających z dokumentów w postaci: raportów kasowych k. 3-83, kserokopii sprawozdania finansowego za 2010r. Towarzystwa 1 (...) w W. k. 84-85, kserokopii rachunków zysków i strat oraz bilansów k. 88-160, 166-395, kserokopii sprawozdania finansowego za 2009r. Towarzystwa 1 (...) w W. k. 161-162, protokołu kontroli podatkowej k. 520-538, protokołów pokontrolne NIK, MON, (...) k. 718-813. Nadto nie zaszyły też żadne inne okoliczności mogące podważyć ich autentyczność jak i prawdziwość treści w nich zawartych. Wobec tego Sąd uznał dowody wynikające z tych dokumentów za zgodne z prawdą i dał im wiarę. Z wymienionymi wyżej dokumentami korespondują zeznania przesłuchanych świadków: M. K. (1) k. 716v-717, 484-485, 573-574, 612v-613, B. Z., k. 613, I. G., k. 613, A. P., k. 613v, B. N., zatem również i relacje tych osób Sąd uznał za wiarygodne.

Zatem w sprawie bezsporne jest to, że złożone w Urzędzie Skarbowym w G. sprawozdania finansowe z działalności Towarzystwa (...) B. w W. za lata 2009 i 2010 nie zostały sporządzone prawidłowo, wystąpiły bowiem różnice między ewidencją księgową (stanem poszczególnych kont), a danymi zamieszczonymi w sprawozdaniach. Okoliczność tę potwierdzili biegli powołani w sprawie – (...) oraz Katedra Finansów i (...) w O.. Wymienieni biegli dokładnie wskazali, w jakim zakresie wystąpiły te różnice i jakich kwot dotyczyły. Sąd dał im wiarę, albowiem przedłożone opinie korespondują ze sobą, a nadto są rzetelne, jasne i logiczne. Sporządzone zostały przez podmioty posiadające specjalistyczną wiedzę z zakresu rachunkowości i brak jest podstaw, by je kwestionować (opinie biegłych k. 408-445, 640-650).

Powodem, dla którego oskarżeni nie przyznali się do popełnienia zarzucanego im czynu była okoliczność, że nie upatrywali swojej winy w przekazaniu nierzetelnych sprawozdań finansowych do Urzędu Skarbowego. Stąd należało przeanalizować kwestię, czy oskarżeni swoim zachowaniem wyczerpali znamiona podmiotowe zarzucanego im przestępstwa.

Art. 77 ust. 2 Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U.2013.330 z późn. zm.) przewiduje odpowiedzialność karną tego, kto wbrew przepisom ustawy dopuszcza do zawarcia w sprawozdaniach finansowych nierzetelnych danych. W literaturze podkreśla się, że normodawca na gruncie przepisu art. 77 ust. 2 ustawy o rachunkowości nie dookreśla w żaden bliższy sposób czynności sprawczej „zawarcia w sprawozdaniu finansowym nierzetelnych danych”. Z brzmienia art. 77 ust. 2 tejże ustawy nie wynika, że muszą to być dane mające „istotne znaczenie”, co oznacza, że zakres kryminalizacji obejmuje **podanie jakiegokolwiek nierzetelnej informacji**, nierzetelnej czyli nieodzwierciedlającej stanu rzeczywistego. (Olaf Włodkowski „Przepisy karne ustawy o rachunkowości” LEX 2012)

Sprawozdania finansowe Towarzystwa za lata 2009r. i 2010r. niewątpliwie zawierały nierzetelne dane, a to może stanowić podstawę odpowiedzialności z art. 77 ust. 2 Ustawy o rachunkowości. Kwestią wymagającą ustalenia jest natomiast, czy odpowiedzialność za popełnienie tego przestępstwa można przypisać A. I. (1) i L. L. (2).

W myśl art. 3 ust. 1 pkt 6 cytowanej wyżej ustawy, za wykonanie wynikających z ustawy obowiązków w zakresie rachunkowości odpowiedzialny jest kierownik jednostki. Przez to pojęcie rozumie się członka zarządu lub innego organu zarządzającego, a jeżeli organ jest wieloosobowy - członków tego organu, który - zgodnie z obowiązującymi

jednostkę przepisami prawa, statutem, umową lub na mocy prawa własności - jest uprawniony do zarządzania jednostką, jednakże z wyłączeniem pełnomocników ustanowionych przez jednostkę.

Treść §35 statutu Towarzystwa (...) 1 (...) im. gen. J. B. w W. przewiduje, że dla ważności oświadczenia woli pism i dokumentów w przedmiocie praw i obowiązków majątkowych Towarzystwa wymagane są podpisy dwóch osób: Prezesa lub jego zastępcy oraz skarbnika lub upoważnionego członka zarządu. Oznacza to, że A. I. (1) jako prezes zarządu oraz L. L. (2) jako skarbnik, byli zobowiązani do podpisywania sprawozdań finansowych.

Kierownik jednostki może część swoich obowiązków związanych z prowadzeniem rachunkowości przekazać innej osobie np. księgowemu. W wypadku przekazania określonych innej osobie lub przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 11 ust. 2 ustawy, kierownik jednostki nie jest jednak zwolniony od odpowiedzialności, bowiem jest zobligowany do sprawowania nadzoru, zgodnie z art. 4 ust. 5 cytowanej ustawy.

A. I. (1) oraz L. L. (2) przyznali, że na sprawach związanych z księgowością nie znali się, obaj uznali że jest ona zbyt skomplikowana. A. I. (1) próbował ją prowadzić samodzielnie przez krótki okres, na początku istnienia Towarzystwa, jednak nie podołał tym obowiązkom i przekazał je I. G., a następnie M. K. (1) (upoważnienie do prowadzenia dokumentacji księgowej M. K. k. 478). A. I. (1) polecając prowadzenie księgowości osobie, która nie miała ku temu żadnych kompetencji, gdyż nie posiadała odpowiedniego wykształcenia, ani też doświadczenia zawodowego, o czym uczciwie go informowała (zeznania M. K. k. 716v, 484-485, 573v, 612v), wykazał się dużą nieodpowiedzialnością. Podobnie ocenić należy zachowanie L. L. (2), który choć był skarbnikiem Towarzystwa ignorował fakt, że osoba zajmująca się księgowością ma odpowiednie kwalifikacje, bezpodstawnie zakładając, że dobrze wykonuje swoje obowiązki (wyjaśnienia L. L. k. 716v, 469-470). Takie postępowanie należy ocenić tym bardziej nagannie, że księgowość Towarzystwa była skomplikowana i wiązała się z rozliczeniem dotacji i subwencji z programów krajowych i unijnych. W tej sytuacji istniało duże prawdopodobieństwo, że prowadzone będą kontrole w zakresie prawidłowego wykorzystania środków finansowych uzyskanych z tych źródeł, a w przypadku stwierdzenia znacznych nieprawidłowości, istniało ryzyko, że zaistnieje konieczność ich zwrotu. Takie kontrole istotnie były przeprowadzane i wbrew temu, co twierdził oskarżony A. I. (1), już w 2009r. i 2010r. pojawiły się sygnały, że księgowość Towarzystwa nie jest prowadzona właściwie. W lipcu 2009r. kontrolę Towarzystwa w zakresie prawidłowości rozliczenia dotacji na zadanie zlecone przeprowadziła Najwyższa Izba Kontroli. Choć Najwyższa Izba Kontroli pozytywnie oceniła działania Towarzystwa w zakresie objętym kontrolą, to jednocześnie stwierdziła nieprawidłowości w zakresie prowadzenia księgowości, polegające na ujmowaniu dowodów księgowych w ewidencji księgowej stowarzyszenia niezgodnie z zamieszczoną na nich dekreacją. (dotyczyło to 21 dowodów księgowych na łączną kwotę 29.500 złotych – wystąpienie pokontrolne k. 744-748). Nadto z wystąpienia pokontrolnego Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego z 12 października 2009r. wynika, że co prawda przekazana Towarzystwu dotacja została wykorzystana zgodnie z celem wskazanym w umowie, jednak stwierdzono szereg nieprawidłowości polegających na nierzetelnym rozliczeniu przekazanych środków finansowych. Stwierdzono m.in., że dane w raporcie końcowym z realizacji zadania nie są zgodne ze stanem faktycznym oraz danymi zawartymi w ewidencji księgowej. W związku z tym wnoszono o dołożenie należytej staranności przy sporządzaniu dokumentacji zadania (wystąpienie pokontrolne k. 773-774).

Wymienione wyżej kontrole wykazały zatem wyraźnie, że osoba zajmująca się księgowością nie wywiązywała się z powierzonego jej zadania należycie. Mimo tego żaden z oskarżonych nie zareagował, zaś M. K. (1) wykonywała obowiązki księgowej aż do 2013r. Dopiero wówczas przekazano prowadzenie księgowości kompetentnemu podmiotowi – biurowi rachunkowemu w G.. Nastąpiło to po kontroli Urzędu Skarbowego w G. przeprowadzonej w 2012r. Stwierdzono wówczas szereg nieprawidłowości m.in. w rozliczeniu podatku dochodowego od osób prawnych za lata 2009-2010r. (zeznania B. N. k. 616-617)

W ocenie Sądu obaj oskarżeni posiadali wiedzę, że M. K. (1) nie ma odpowiednich kwalifikacji do wykonywania obowiązków księgowej oraz że przeprowadzone kontrole w 2009r. wskazywały, że popełnia ona liczne błędy w dokumentacji. A. I. (2) osobiście przekazywał obowiązki księgowej M. K. (1) i wiadomości na ten temat uzyskał bezpośrednio od niej samej. Nie wydaje się również prawdopodobne, by takiej wiedzy na jej temat nie posiadał L. L. (2), który w zarządzie Towarzystwa działał od samego początku jego istnienia, a nadto pełnił funkcję skarbnika w

czasie, gdy M. K. (1) wykonywała obowiązki księgowej. Nie był to krótki okres, bo skarbnikiem był do marca 2013r., po czym objął stanowisko zastępcy prezesa, zaś M. K. (1) pracowała jako księgowa w latach 2007-2013. Również wyniki szeregu kontroli przeprowadzanych w zakresie działalności Towarzystwa powinny być znane obu oskarżonym, z uwagi na pełnione przez nich w tym stowarzyszeniu funkcje.

W tej sytuacji zupełnie nieuzasadnione było zakładanie przez kierownictwo jednostki, że M. K. (1) poradzi sobie z rocznymi sprawozdaniami finansowymi. Była przecież osobą młodą, niedoświadczoną, nie posiadała wymaganego wykształcenia i jednocześnie nie zapewniono jej żadnych szkoleń w zakresie księgowości, czy choćby w zakresie korzystania ze skomplikowanego programu komputerowego Symfonia. W tym przypadku niewątpliwie wymagany był realny, a nie jedynie formalny i de facto iluzoryczny nadzór kierownika jednostki nad księgowością. Oskarżeni zbagatelizowali jednak ten obowiązek. Nie stanowi przy tym żadnego usprawiedliwienia tłumaczenie prezentowane szczególnie przez L. L. (2), że jego rola ograniczała się jedynie do podpisania przedkładanych mu dokumentów, nie wiedział bowiem jak powinny wyglądać sprawozdania i wierzył, że księgowa sporządza je prawidłowo. Podobnie niewiedzą z zakresu księgowości tłumaczył się drugi z oskarżonych – A. I. (1). Tymczasem jak wynika z ustawy o rachunkowości, sprawozdanie finansowe podpisuje, podając zarazem datę podpisu, zarówno osoba, której powierzono prowadzenie ksiąg rachunkowych jak i kierownik jednostki, a jeżeli jednostką kieruje organ wieloosobowy, ci członkowie tego organu, którzy zostali do tego zobowiązaniu zgodnie ze statutem (w przedmiotowej sprawie byli to prezes i skarbnik). Złożenie podpisu pod sprawozdaniem przez osoby do tego zobowiązane stanowi z jednej strony potwierdzenie, że sprawozdanie jest kompletne i przedstawia prawdziwy i rzetelny obraz sytuacji majątkowej i finansowej jednostki, ale jednocześnie jest równoznaczne z przyjęciem odpowiedzialności przez te osoby za prawidłowe i rzetelne sporządzenie sprawozdania finansowego. Podpis pod sprawozdaniem nie jest zatem zwykłą formalnością, jak chcieliby oskarżeni, ale wiąże się z nim określone prawem skutki.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że A. I. (1) i L. L. (2) swoim zachowaniem dwukrotnie- w datach przekazania sprawozdań finansowych do Urzędu Skarbowego -wyczerpali znamiona występkę określonego w art. 77 Ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości, działając nie wspólnie i w porozumieniu, lecz indywidualnie w ramach obowiązującego ich zakresu uprawnień i obowiązków. Obaj zaakceptowali fakt, że osoba nie posiadająca odpowiednich kwalifikacji zawodowych sporządzała sprawozdania finansowe zawierające błędy, mimo tego iż docierały do nich sygnały o takich nieprawidłowościach, a tym samym, działając z zamiarem ewentualny, dopuścili do zawarcia w sprawozdaniach finansowych nierzetelnych danych.

Jednocześnie Sąd na zasadzie art. 66 § 1 i 2 kk, art. 67 § 1 kk warunkowo umorzył prowadzone w sprawie niniejszej postępowanie karne wobec obu oskarżonych uznając, że wina i społeczna szkodliwość czynów, których się dopuścili nie są znaczne, mając jednocześnie na uwadze, że nie byli dotychczas karani (karty karne – L. L. k. 710, A. I. (1) k. 711), zaś ich dotychczasowy sposób życia i warunki osobiste uzasadniają przekonanie, że będą w przyszłości przestrzegali porządku prawnego. Sąd nadto uznał, że okres próby 1 roku będzie wystarczający dla osiągnięcia wobec sprawców celów wychowawczych i prewencyjnych, tym samym zapobiegnie powrotowi oskarżonych do przestępstwa.

Sąd zasądził od obu oskarżonych opłatę w kwotach po 60 złotych oraz pozostałe koszty sądowe po 1/2 części na zasadzie art. 629 kpk w zw. z art. 627 kpk, art. 633 kpk.